

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1919 kl. 3 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2 i fråga om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beviljande av statsanslag till anordnande av läkaremottagningar i vissa kommuner å landsbygden.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 26, har herr *Karlsson* i Vätö hemställt, »att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, huruvida och på vad sätt sådana kommuner, som äro belägna över ett visst avstånd från närmaste läkare, må kunna genom anslag av staten beredas möjlighet att anordna läkaremottagningar inom kommunerna i fråga».

Motionen.

Med avseende på motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Andra kammarens andra tillfälliga utskott har efter erhållen remiss av motionen i vederbörlig ordning av kungl. medicinalstyrelsen inhämtat yttrande i ämnet.

Andra kammarens utskotts utlåtande är av följande lydelse:

»Utskottet har av kungl. medicinalstyrelsen i vederbörlig ordning inhämtat utlåtande över förevarande ämne, i vilket utlåtande styrelsen i korthet anför, att den »finner motionens syfte beaktansvärt, särskilt med hänsyn till den nu rådande stora läkarebristen», och anser sig styrelsen

*Andra kam-
marens andra
tillfälliga
utskott.*

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 12 saml. 2 avd. 2 häft. (Nr 2.)

på denna grund böra »tillstyrka den i motionen begärda utredningen, vilken lämpligen torde överlämnas åt 1916 års provinsialläkaredistriktskommitté, som ännu icke slutfört sitt arbete».

Utskottet kan för sin del helt instämma i anförda yttrande. Den av medicinalstyrelsen anmärkta läkarebristen är, som även motionären påpekat och som den allmänna erfarenheten tillräckligt bestyrkt, i stora delar av vårt land synnerligen kännbar. Helt naturligt är det landsbygdens befolkning, som i främsta rummet därav blir lidande. Avståndet till närmaste läkare äro mångenstädes högst betydande, vilket gör, att de mindre bemedlade i det längsta draga sig för att åsamka sig de ofta dryga kostnader, som anlitaandet av läkarhjälp skulle medföra. Därtill kommer att exemplen på läkardistrikt, där det under lång tid visat sig omöjligt att erhålla fast anställd läkare, ej äro alltför sällsynta. Enligt utskottets åsikt kunna anmärkta olägenheter ej undanröjas utan omfattande åtgärder från det allmännas sida, gående ut på sådana anordningar, varigenom det blir möjligt för befolkningen i avlägsnare orter att utan alltför betungande ekonomiska uppoffringar skaffa sig behöflig läkarvård. Den av motionären föreslagna åtgärden att anordna läkare-mottagningar vissa dagar i månaden i kommuner belägna på större avstånd från läkare är ett steg i rätt riktning, varigenom åtminstone en del av nu rådande missförhållanden kunde avhjälpas. Det torde även, för att få till stånd dylika läkare-mottagningar överallt där de behövas, vara nödvändigt, att staten, på sätt i motionen förordas, biträder vederbörande kommun i bestridandet av de för ändamålet erforderliga utgifterna.

Då 1916 års provinsialläkardistriktskommitté är sysselsatt med utredning av spörsmål, som med det här förevarande äro nära besläktade, synes lämpligt, att nämnda kommitté, såsom medicinalstyrelsen föreslagit, även får sig denna fråga överlämnad till behandling.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa, att andra kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utredning, huruvida och på vad sätt sådana kommuner, som äro belägna över ett visst avstånd från närmaste läkare, må kunna genom anslag av staten beredas möjlighet att anordna läkare-mottagningar inom kommunerna i fråga.»

Andra kammaren biföll sitt utskotts hemställan, varefter ärendet överlämnades till första kammaren, som hänvisade detsamma till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet instämmer i vad andra kammarens utskott anfört och vill därutöver, med hänsyn till behovet av ett snart avhjälpande av de anmärkta missförhållandena, framhålla angelägenheten därav, att den ifrågasvarande utredningen verkställas så skyndsamt som förhållandena det medgiva.

Utskottet

Utskottet hemställer alltså,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 11 mars 1919.

På utskottets vägnar:

OSKAR NYLANDER.

Närvarande: herrar Nylander, Alkman, Welander, Tengvall, Öhman, Öhngren och Vindahl.
